ÖZEL — N° 4 — 1973 50 CENT.

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN C. G. T. NİN ÜÇ AYLIK GAZETESİDİR
TRIMESTRIEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

HAYAT PAHALILIĞINA PAYDOS

6 ARALIK'TA 24 SAATLİK GENEL İŞBIRAKIMI (GENEL GREV)

- **Fransızlarla yabancı işçiler - birlik içinde satın alma gücünün sağlamlaştırılması ve yükselmesi için, fiyat yükselişlerine karşı**

- **Bu ulusal eylem günü çerçevesinde ortak bir biçimde düzenlenecek gösterilere hepiniz katılın**

- **Düşünce özgürlüğüne ve taleplerini savunmaya ilişkin haklarını da güçlü bir biçimde belirtmiş olacaksın**

Yabancı işçiler, genel hoşnutsuzluğun yanında, eyleme girişmek için özel nedenleriniz de var :

- Çeşitli ayırımlar, özellikle Sosyal Sigorta konusunda, ya akılalmaz derecede düşük olan ya da hiç ödenmeyen çocuk paraları yüzünden.
- Öngörülen tüketimi azaltıcı politikanın tehdit ettiği iş güvenliği yüzünden.
- Emek piyasasıyla ilgili olarak « Fontanet-Marcellin » kararnamelerinin Fransa'da oturma ve çalışma hakkını tehdit edişleri yüzünden.
- Memleketinizdeki ailelerinize gönderebileceğiniz para miktarlarının değerini tehdit eden para istikrarsızlığı, tercihli bir döviz tarifesinin mevcut olmayışı yüzünden.
- Çok fazla sayıda iş kazasına sebep olan ve sağlığınızı yitirmenize yol açan çalışma şartlarının tehlikeli bir surette ağırlaşması yüzünden.
- İşe alma, ücretler, meslekî eğitim, fransızca dilini öğrenme, mesken bulma ve bunların niteliği, yeniden iş bulma konularında kurbanı olduğunuz ayırım güdücü tutum yüzünden.
- C.F.T. sendikası ya da benzeri « bağımsız » kuruluşların, sizleri bu gibi gayrı insani şartlara boyun eğmeye zorlayan, kabul edilmesi imkânsız baskılar yüzünden.
- Bazı ülkelerin, kendi yurttaşları olan işçiler üstünde baskı kurmaya yönelik örgütsel çalışmaları yüzünden.
- Kişisel özgürlüklerinizin kısıtlanması yüzünden.

GERÇEK ÇÖZÜM YOLLARININ KABUL ETTiRiLMESi

Kamu oyunun endişelerine ve işçilerin hoşnutsuzluğuna cevap bulma bahanesiyle, enflasyona karşı mücadele eder görünerek :

— İktidar, hayat pahalılığının sorumluları olarak tüketicilere küçük esnafı göstermekte ve onlara yüklenmektedir ;

— Patronların patronu bay CEYRAC çözüm yolu olarak işçilerin 6 veya 8 ay boyunca ücretlerinin artışında bir kısmayı kabul etmelerini teklif etmektedir.

Bu tavırlara karşı iki noktayı tesbit etmek gerekir :

1° — Kullandıkları endekslerin fiyat artışlarını ve bu artışların aile bütçesi üstündeki yansımalarını sürekli bir biçimde önemsizmiş gibi göstermeye çalışmasına rağmen hayat pahalılığının **arttığını** kabul etmektedirler.

2° — Patronlarla iktidar kendilerinin sebep oldukları bu durumun gerçek nedenleriyle mücadele etmek niyetinde olmadıklarını göstermişlerdir. İstedikleri, kârlarını arttırmaktan ibaret olan siyasetlerinin olumsuz sonuçlarının işçiler tarafından yüklenilmesidir.

Kiraları, havagazını, elektriği, televizyon aidatını, otomobil harcını, oto-yolların ücretini kim arttırmıştır ? Hükümet tabii. O hükümet ki, isteseydi, benzin ve diğer akaryakıtların litresi başına aldığı ve satış fiyatının % 80'ine ulaşan harçları azaltarak bu artışları önleyebilirdi.

Gayet iyi bildiğiniz işçi sömürüsünün sonucu olan sanayi kesimi kârlarının büyümesinden, üretim fiyatlarının yükselmesinden patronlar değilse kimler yararlanmaktadır ?

Üretici ile perakendeci arasındaki « aracı » ların kâr oranları küçük perakendecilerin kâr oranlarından daha büyük değil midir ? Oysa iktidar sözcüleri bundan hiç söz etmemektedirler !

Hayır, ne yabancı işçiler ne de fransız işçileri, fiyatların en yüksek seviyelerine ulaştıkları bu ortamda ücretlerinin dondurulmalarını kabul edeceklerdir. Ve gerçek çözüm yollarını eylemleriyle **onlar** kabul ettirmeyi bileceklerdir.

SEN DE KATIL

Patronların saldırısı ifadesini ücretlerin dondurulması tehdidinde bulmakta, çokçası C.F.T. sendikası aracılığıyla ortaya çıkmaktadır. Seni, patronların istediklerine boyun eğmekten başka yapılacak bir şeyin olmadığına inandırmaya çalışıyorlar. Biz bu gazetede, seni yabancı işçi olarak etkileyen adaletsizliklerle daha da endişe verici bir hal alan fiyat yükselişleri sorunuyla ilgili çözüm yolları bulunduğunu gösterdik.

Senin emeğinin ürününü hiç kimseyle paylaşmaksızın kendilerine mal etmek niyetinde olan patronlara bu çözüm yollarını kabul ettirmenin tek yolu, fransız ya da yabancı olsunlar, sınıf kardeşlerin işçilerle birlikte mücadele etmektir. Tek başına kalma, parolası « İYİ BİR HAYAT VE ÖZGÜRLÜK » olan C.G.T. içinde, bu parolayı kendilerine maletmiş arkadaşlarına katıl. C.G.T.'ye üye isen, henüz üye olmayan arkadaşlarına, Fransa'nin bu en büyük sendika örgütünün kapılarının onlara da ardına kadar açık olduğunu, bu örgütte onlara da yer olduğunu anlat, kardeşçe karşılanacaklarını duyur.

CGT' YE ÜYE OLMAK İÇİN :

GiRiS BÜLTENi

Soyadı, adı ....

Doğum yılı ....

ADRES ....

Çalıştığı yer ....

Çalıştığı yerin adresi ....

Şehir ve Bölge ....

Bu bülteni tanıdığınız bir C.G.T. delegesine veya C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10me adresine yollayın.

7 ÖRGÜT EYLEM'E OLAĞANÜSTÜ BiR BOYUT VERiLMESi İÇiN ÇAĞRIDA BULUNUYORLAR

Ekim ayı sonunda C.G.T. 'nin Merkez Yönetim Kurulu hayat pahalılığına karşı ve gittikçe büyüyen fiyat yükselişleri ve enflasyonla mücadele için ulusal çapta büyük bir kampanya açma kararini aldı.

Bu teşebbüs, ilân edilir edilmez, işçiler arasında ve örgütler nezdinde geniş ilgi uyandırdı ve süratli bir gelişme gösterdi.

— 8 Kasım'da, C.G.T., C.F.D.T. ve F.E.N. sendikalarıyla sol siyasi partiler, yani Komünist Partisi, Sosyalist Partisi, Sol Radikaller ve Birleşik Sosyalist Parti yan sütünda yaymladığımız hedefleri tesbitle, ortak bir bilgi verme kampanyası açmayı kararlaştırmışlardır.

— 20 Kasım'da, sol partilerin desteğini haiz C.G.T., C.F.D.T. ve F.E.N. sendikaları, kamu sektörü, özel sektör ve millileştirilmiş işyerlerinde çalışanları, 7 Sendikal ve siyasî kuruluşun açtıkları eylem kampanyası çerçevesinde, 6 ARALIK 1973 PERŞEMBE günü, 24 saatlik bir genel işbırakımı (genel grev) na çağırmışlardır.

Bu 7 örgüt, çağrılarının uyandırdığı yankı karşında memnuniyetlerini belirtirken, ulusal eylem gününü 6 Aralık Perşembe günü olarak tesbit etmekle, bu gün boyunca, bütün ülkede, ortak bir biçimde tesbit edilmiş hedefleri temel olarak alan güçlü gösteriler düzenlemeyi hep birlikte kararlaştırmışlardır.

Çağrıları şu sözlerle son bulmaktadır :

« 6 Aralık günü, hayat pahalılığının sorumluları olan iktidarla patronların enflasyoncu politikalarına karşı, işçilerle halk kitlelerinin gittikçe artan muhalefetlerinin ifadesini sağlamalıdır.

Bu gün, gücü ve savaşkanlığıyla, iktidar ve patronların antisosyal ve gerici politikalarına karşı mücadelede önemli bir safhayı oluşturacaktır. »

1° SATIN ALMA GÜCÜNÜ SAĞLAMLAŞTIRMAK

— Satın alma gücünün gerilemesini önleyip artmasını sağlamak. Bunu ücretler, emeklilik ücretleri ve ek ödenekler için de geçerli kılmak. En düşük gelirlere sahip tabakalar için özel tedbirlerin alınmasını sağlamak. Özellikle asgarî ücretlerin daha hızlı bir şekilde arttırılması ve 1 Temmuz 1973 değerli 1.100 F'a getirilmesi; asgari emekli ücretinin asgari ücretin (S.M.I.C.) % 80'ine tekabül edecek düzeye yükseltilmesi ve ailevî ödeneklerle sakatlık ödeneklerinin % 25 arttırılması.

— Bugün geçerli olan fiyat endekslerinin geçersizliklerine karar verilerek, sendika örgütlerinin kabul edebilecekleri ilkelere göre hesaplanmış ve fiyatlardaki gerçek yükselişleri temsil edebilecek bir ölçü usulünün hazırlatılması.

— Ücretlerin dondurulması yolunda yapılacak bütün teşebbüslere karşı çıkılması.

— İş güvenliği, işten çıkarma hakkının yeniden ele alınması ve eşit değerde bir işe yerleştirilme garantisi olmadan işten çıkarılamamayı temin etme.

2° FiYAT ARTIŞLARINI DURDURMAK

— Kamu kuruluşlarının uyguladıkları fiyatların, kiraların ve kiralara ek masrafların hemen dondurulmaları.

— Geniş tüketim maddeleri üstündeki TVA harcının azaltılarak, devlet gelirinde bundan doğacak düşmeyi şirket sermaye ve kârlarını ve büyük servetleri vergilendirmek süretiyle karşılamak.

— Acil ihtiyaç maddelerinin fiyatlarını üretim safhasından dağıtım safhasına kadar bütün safhalarda geçici olarak dondurmak.

3° ENFLASYON VE HAYAT PAHALILIĞININ NEDENLERiYLE MÜCADELE

— Verimsiz harcamaların ve üretim kârlarıyla kapitalist ticaret dallarındaki kârların kısılması.

— Devletin asalak harcamalarının yok edilmesi.

— Şirketlerin gerçek kârlarıyla, yatırımlarının, şirket hesaplarıyla yönetim konusundaki bilgilere işçilerin de denetim hakkıyla yaklaşabilmeleri sayesinde denetimi.

— Vergi kaçakçılığına karşı mücadele ve vergi beyannamelerinin kamu oyu'na ilân edilmesi.

— Özel sektöre doğrudan doğruya ya da dolayısıyla açılan kredilerin, sermaye hareketlerinin ve ödenen devlet kaynaklı paraların ne yolda kullanıldıklarının demokratik bir biçimde denetimi.

— Fiyat kontroluyla bunların tayini ve mamul kalitesinin tesbiti konusundaki usul ve bilgilere, işçi ve tüketici temsilcileriyle bunların seçtikleri kimselerin vakıf olabilmeleri.

— Arazi ve emlâk spekülasyonuna karşı mücadele, arsa fiyatlarının denetimi, belediye teşkilatlarına bu arsaların satın alınıp kullanılabilmesi için gerekli hukukî ve malî imkânların tanınması.

Bütün Türkiye'li işçilerin mutlaka görmeleri gereken bir filim :

UMUT

(Yılmaz Güney)

29 Kasım'dan beri Paris'te **Gît-le-Cœur sinemasında (adres :** 12, rue Gît-le-Cœur, Paris-6[e]). Türkçe sözlü olarak gösterilmektedir. **İşçilere indirimli tarife.**

Sendikaya niçin üye olalım ?

Bugün Fransa'da 2 milyon 300.000 işçi üyedir C.G.T.'ye. C.G.T. tek başına, bütün diğer sendikal kuruluşların toplamından çok üyeye sahiptir.

Bu, bir güç, bir kuvvet demektir. Öyle bir kuvvet ki patronlarla hükümet onu hesaba katmadan hiçbir şey yapamazlar.

İktisadî ve toplumsal meseleler, ve hatta bu meselelerin siyasal uzantıları sendikaların ve özellikle C.G.T.'nin bu konular hakkında ne düşündüğü göz önüne alınarak konuşulur ve çözüm yolu bulunur.

Bununla birlikte, bu yolda önemli başarılar elde edilmiş olmasına rağmen, hiçbir sendikaya üye olmayan işçilerin ve özellikle yabancı işçilerin sayısı hayli kabarıktır. Bünyesinde herhangi bir sendika kurulmuş olmayan işyerlerinin sayısının da kabarık olduğu gibi.

Bunun birçok nedenleri vardır. C.G.T., henüz sendikalaşmamış ve yeni sendikalar kurmak üzere C.G.T.'ye üye olmaya hazır işçilere yönelik önemli çabalarda bulunmaktadır.

Ancak, sendikaya üye olmanın, kendileri için bir gereklilik olduğu konusunda ikna olmamış, fransız işçileriyle yabancı işçiler hâlâ vardır.

BIZLER SÖMÜRÜLÜYORUZ

Bir işçinin her zaman aklında olması gereken fikir, kendisinin sömürüldügüdür. Bu ne demeytir ?

Bu demektir ki, işçilerle patronlar arasında « **anlaşma** » olamaz. Bir ailenin fertleri, aynı spor takımını tutanlar, arkadaşlar aralarında anlaşabilirler, işçi ile patron arasında anlaşma olamaz.

Patronlar, kim olualarsa olsunlar, **daima** daha fazia kazanç peşinde koşarlar. Daha çok zengin olmak, işyerlerini büyütmek için.

Bu amaçla da, **daima** en düşük ücretleri ödemeye, işçileri daha hızlı ve daha uzun zaman çalıştırmaya bakarlar.

Yabancı işçilerin durumu daha da kötüdür!

Vasıfsız olmalarından, kanunları bilmemelerinden, fransızca konuşamamalarından yararlanarak, patronlar, yabancı işçileri daha fazla **sömürmektedirler :** daha düşük ücretler, daha güç işler, kanunlara saygısızlık vs...

Kapitalist sistemin yüzyılı aşan deneyi göstermiştir ki, işçilerin patronlardan insanca davranmaları ve onların hükümetlerinden halka dönük bir siyaset beklemeleri hayaldir.

BUNLAR SÖMÜRÜCÜLERDiR, İŞÇİLERSE SÖMÜRÜLENLERDiR

İşçiler bu gerçeği iyice anladıkları zaman, bu sömürücülere karşı çıkmayı, ücret ve hayat şartlarında düzelmeler koparmayı, halka dönük kanunlar kabul edilmesini sağlayabilecek tek yola saparlar : Sendikalaşma!

Fransa'da işçi mücadeleri bu şekilde, yüz yıldır gelişip gitmektedir

Bugün, Fransa'da patronlarla hükümetin geri basmasını sağlayan, ücret, çalışma ve hayat şartlarında düzelmeler getiren tek şeyin **mücadele** olduğunu bilen milyonlarca insan vardır.

BİR BAŞIMIZA HİÇBİR ŞEY YAPAMAYIZ

PEKİ AMA NASIL MÜCADELE EDECEĞİZ? Hiçbir zaman unutmayacağız ki patronların elinde, işçiyi sömürmelerine yardım eden, birçok kanunlar, mahkemeler, polis, hükümet vs. vardır.

Tek başına « mücadele » etmek isteyen bir işçi, işinden kovulabilir veya ceza görebilir ; ayrıca kendisini işten atan veya cezalandıran patrona karşı hakkını nasıl koruyabilir ?

Terbiyeli bir şekilde patronundan zam taleb etse, patron hemen her zaman bu talebi reddedecektir. Işçi tek başına patronunu kendisine zam yapmaya zorlayabilir mi?

Şurda burda, bir işçi tek başına bazı çıkarlar elde edebiliyor olsa, patronun da bu işten mutlak bir çıkarı vardır. Kaldı ki bu işcinin elde ettiği çıkarın bütün işçilere de aynen uygulanması söz konusu değildir.

Demek ki, BİR BAŞINA kalan işçinin durumu, patronu karşısında, zayıftır ; kısacası, yırtıcı bir kuş karşısındaki serçeye benzer ; bir **AV'dır** yani.

Bunu da, işçiler, gitgide daha iyi anhyorlar, 100 yıl önce mücadele etmek gereğini duydukları zaman, tek başlarına hiç bir yere varamayacaklarını görmüşlerdi ; o zaman bir araya gelerek fabrikalarda ilk işci sendikalarını, daha sonra 1895'te de C.G.T.'yi kurmuşlardı.

Mücadele yılları göstermiştir ki, işçiler, patronlara ve hükümete karşı ancak **ÖRGÜTLENMİŞ** oldukları zaman güçlüdürler.

Sendika sayısı arttıkça, bünyesinde sendika kurulmuş olan fabrika ve şantiye sayısı çoğaldıkça, işçilerin kuvveti de ortaya çıkar.

- — Bunun içindir ki patronlarla onların hükümetleri sendikal özgürlükleri tanımaya yanaşmazlar.
- — Bunun içindir ki yalancı propagandalarıyla işçileri sendikalardan ve özellikle C.G.T.'den koparmaya çalışırlar.
- — Bunun içindir ki, patronlarla « anlaşmak » gerektiğini ileri süren, mücadele etmeyen sendikaların kurulmasına yardım etmeye kadar gitmişlerdir.

C.G.T. 78 yıldan beri, işçilerin, fransız ya da yabancı olsunlar, BİRLEŞMELERİ için, taleplerinin gerçekleşmesi için mücadele etmektedir.

Bugün C.G.T. en güçlü fransız işçi örgütüdür.

BRETEViLLE - SEiNE-MARiTiME

Patronlar : al birini vur ötekine

Geçtiğimiz Eylül ayı ortalarında, Havre şehri CGT Bölge Birliği (Union Locale) 7 Türkiye işçisinin kurbanı olduğu bir skandalı haber aldı. Durum şöyle :

- — Patronun verdiği lojmanlarda yatak sayısı yetersiz ;
- — Keten üzerine çalıştıkları atölyelerde, işçiler toz ve pislik içinde kalmalarına rağmen ne duş, ne de sıcak su var ;
- — Her cumartesi ve bazı pazar günleri de dahil olmak üzere, her gün 10 saatin üzerinde çalışıyorlar. Ama ellerine geçen 500 ile 800 F. arası ;
- — Aldıkları para fişlerinde belirtilenden çok daha az ;
- — 5 aydan beri para fişi verilmiyor ;
- — Ücretler bazan ödeniyor, bazan ödenmiyor (bir kısım işçilerin eline 2 aydan beri beş kuruş bile geçmemiş) ;
- — Dayanılmaz iş şartlarından dolayı hasta olduklarında, doktorun işi durdurma raporuna rağmen, çalışmaya mecbur ediliyorlar.

Modern köle durumuna sokulan Türkiye işçileri ORTF'nin (Fransız Radyo ve Televizyon Kurumu) kendilerine ayrılan programına yazmişlar. Biz de böylece haberdar olduk drumdan.

Hemem harekete geçen Havre'daki C.G.T. sorumluları bu iş yerine gittiler ve resmi yetkililere sorumluluklarını hatırlattılar.

İlk anda, Tarım Sosyal Kanunlar Müfettişi'nin huzurunda, işçiler ve C.G.T. sorumlusu ile patron arasında bir sözleşme imzalandı. Buna göre :

1 - Patrona karşı muhtemel hukuki bir kovuşturmaya girişmeden, saat ücreti 6.02 F. olacak ve 70 kuruş arttırılan SMIC'ten (asgari ücretten) hiç bir zaman aşağı olmayacak.

2 - İşçiler istedikleri ilk akontu (avansı) aldılar.

Son anda öğrendiğimize göre : Ödeme karşılıksız olduğu ortaya çıkan çeklerle yapılmış.

CGT, patrona soluk aldırmadan, işçilerin bütün haklarını koparmaları için yılmadan mücadeleyi sürdürmektedir.

Türkiye işçileri için CGT lokali açildi

CGT sendikasının Paris bölgesi Türkiye İşçileri Dil Grubu, Türkiye işçilerinin toplanabileceği, sohbet edebileceği bir lokali hizmete açmıştır. Türkçe müzik ve gazetenin bulunduğu açıktır. Adres :
lokal her Pazar saat 14.00 ten 18.00 e kadar

CGT-Paris-Groupe de Langue Turc
38, rue Blanche, Paris-9
Metro : TRINITE Telefon : 874-95-01.

Ayrıca Paris Sendikalar Binasında (Bourse du Travail) her Perşembe 18.00-20.00 saatleri arasında konfeksiyon işçileri için hukuk bürosu görev başındadır. Adres :

CGT-Syndicat de Confection
Bourse du Travail
3, rue du Château-d'Eau, Paris-10.
Kat : 2 Büro : 16 Metro : REPUBLIQUE

Her iki tarafta da Türkçe ve Fransızca bilen sorumlu arkadaşlar Türkiye işçlerinin hizmetindedir. İşçi arkadaşlar sendika kartlarını bu adreslerden alabilirler.

ASGARi ÜCRET

1 Ekim 1973 tarihinden itibaren, kadın ve erkek, bütün işçilerin **asgari ücreti 5,20 den 5,32 ye yükselmiştir.**

Bu artış yeterli olmaktan çok uzaktır. Çünkü, hayat pahalılığı işçi ücretlerinden çok daha hızlı artmakta ve böylece emekçiler kemerleri biraz daha sıkmak zorunda bırakılmaktadırlar. **CGT, asgari ücretin saat başına 6,32 yani ayda en az 1100 F olması için mücadele etmektedir.**

Sağlanan 12 kuruşluk artış bile bir çok patron tarafından uygulanmamaktadır. Havredaki Türkiye işçileri örneğinde görüldüğü gibi, patronlar, kârlarına kâr katmak için, kendi kanunlarını çiğneyecek kadar ileri gitmektedirler.

Aşağıdaki tabloya bakarak, patronun size hakkınız olan ücreti verip vermediğini rahatlikla görebilirsiniz :

Haftalık iş saati	Aylık ücret	Haftalık ücret
40	925,68	212,80
41	950,95	219,45
42	979,76	226,10
43	1008,58	232,75
44	1037,40	239,40
45	1066,21	246,05
46	1095,03	252,70
47	1123,85	259,35
48	1152,66	266,00
49	1187,24	273,98
50	1221,82	281,96

Ücret hesaplaması, normal haftada 40, ayda 174 saat üzerinden yapılmıştır.

Şayet, her hangi bir sebepten dolayı, haftalık normal 40 saatin altında çalışıyorsanız, 23-12-1972 tarihli kanuna göre ayda en az 925,68 F. almanız gerekir.

Yukarıda ve tabloda belirtilen asgari ücretten aşağı alıyorsanız :

İş yerinizdeki CGT sendikasına hemen başvurun. Veya, durumunuzu en ince noktasına kadar gazeteye yazın. Ne yapmanız gerektiği size hemen bildirilecektir.

Hakkımız olan beş kuruşu bile patronlara kaptırmayalım.

CUMHURİYETİN 50. YILINDA

Cumhuriyet'in 50. yılı şaşaalı bir şekilde kutlanırken, biz, yurt dışındaki Türkiye işçileri, elimizi şakağımıza dayayıp bir an düşünmek zorundayız.

Şaşaalı kutlama törenlerinin ardında acı bir gerçek saklıdır. Bu acı gerçek, ülkemizin yabancı emperyalist ülkelerin işgâlinden kurtuluşunun 50. yılını gönülden kutlamamıza izin vermiyor.

Çünkü gerici iktidarlar, Kurtuluş'tan bugüne güzel yurdumuzu tekrar yabancı ülkelerin işgâli altına sokmuşlardır. İşte gözlerden saklamak istedikleri acı gerçek budur.

Işte sömüren zenginden yana, sömürülen fakire karşı yöneticilerin 50 yılda yarattıkları Türkiye :

Müzmin **işsizlik** ile azgın **hayat pahalılığı** kanser haline gelmiştir. Yoksul köylüler tefeci-bezirgânların pençesinde inlerken, şehirdeki işçi günlük yövmiyesiyle bir kilo et alamaz durumdadır.

Nüfusun yarıdan fazlası hâlâ okuma yazma bilmiyor. Üniversiteler paralı.

500 bin köylü ailesi topraksız.

Susuzluk, ışıksızlık, yol'suzluk, açlık, sefâlet...

Yurt dışında işgüçlerini satmaya itilen vatandaşlarımızın sayısı milyonu aştı. Bir o kadar da sıra beklemekte.

Halkımız, Amerika'nın hizmetinde tutulan yarım milyon kişilik bir orduyu beslemek zorunda bırakılmaktadır.

İkili anlaşmalarla, NATO askeri üsleriyle Mustafa Kemal'in bağımsızlık siyaseti resmen çiğnenmiştir.

Devleti halktan üstün tutan bir demokrasi anlayışıyla emekçilerin hak ve hürriyetleri gittikçe kısılmıştır. Hele 12 Mart 1971 darbesinden sonra yapılan Anayasa ve Kanun değişiklikleriyle parababalarının sömürü düzeni iyice garanti altına alınmıştır. Memurların, öğretmenlerin sendikalı olması yasak. İşçilere Genel Grev hakkı yok. Ama patronların lokavt yapması serbest. İlerici sendikaları baltalamak için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar. Emekçi halkın yararına düşünüp davrananlar ise zindanlarda çürütülüyor.

İşte 1973'lerin Türkiye'si. İşte Cumhuriyet' in 50. yılında Türkiye'nin düzeni.

Bu eşitsizlik düzeninde bir avuç parababası halkı tefeci-bezirgânlıkla, vurgunculukla, karaborsacılıkla, vergi kaçakcılığıyla inim inim inletiyor ve memleketi yabancı parababalarına peşkeş çekiyor.

Yani Cumhuriyet'in ilânından 50 yıl sonra Türkiye emekçi halkı hâlâ demokrasiye ve bağımsızlığa sahip değil.

İste bunun için yurt dışındaki Türkive işcilerini, 12 Mart hükümetlerinin büyük paralarla hazırladıkları gürültülü kutlama törenleri yanıltmamalı.

ÇÜNKÜ KURTULUŞ'UN 50. YILINDA HALKIN KURTULUŞ MÜCADELESİ DEVAM EDIYOR.

— 15 Ekim'de 17 milyona yakın seçmen milletvekili genel ve Senato üçte bir yenileme seçimlerinde oy kullanmak üzere sandık başına gittiler. Yurt dışında alın teri dökerek ülkelerine bin milyona yaklaşan para gönderen Türkiye'li işçilerin bulundukları ülkelerde oy kullanabilme hakkından mahrum edildikleri bu seçimlerde siyasî partiler şu sonuçları aldılar : Cumhuriyet Halk Partisi : 186 milletvekilliği, Adalet Partisi : 149 milletvekilliği, Millî Selâmet Partisi : 48, Demokratik Parti : 45, Cumhuriyetçi Güven Partisi : 13, Millî Hareket Partisi : 3, Türkiye Birlik Partisi : 1, Bağımsızlar : 5. Türkiye işçi sınıfının kendisini temsil edebilecek bir öz partisi, 1971 de Türkiye İşçi Partisi askerî müdahaleden sonra kapatıldığından seçimlere katılamadı. En çok milletvekilliği kazanan Parti C.H.P. olduğu için, Cumhurbaşkanı Korutürk hükümeti kurma görevini C.H.P. başkanı Bülent Ecevit'e verdi.

— Seçim sonrası, 29 aylık sıkıyönetim dönemi içinde nerdeyse ortadan kaldırılan işçi haklarının işçi sınıfına iadesi konusunda ümitler beslemeye imkân tanırken, Ekim ayı başında ülkenin en üst yargı organı olan Yargıtay Hukuk Kurulunun aldığı bir karar işçi hakları konusunda yeni **kısıtlamalar** getirmiştir. Bu karara göre işyeri seviyesinde yapılmış bir toplu sözleşme yürürlükte olduğu sürece yapılacak işkolu seviyesinde bir sözleşme nedeni ile **greve gidilemeyecektir.**

Grev zorlaması olmadan sözleşme yapma yetkisinin bir anlam taşımadığını belirten sendikacılar, bu kararın işkolu seviyesindeki sözleşmeleri ortadan kaldırıcı nitelikte olduğunu söylemişlerdir. Işcilerin elindeki bir hakkın sessizce ve yaşama yolu ile degil de yargı yolu ile alındığına değinen sendikacılar « Işverenler güçlü bir işkolu seviyesindeki sendika karşısına, işyerinde sarı bir sendika çıkararak bu sendika ile yapacakları sürekli toplu sözleşmelerle işyerinde işkolu seviyesinde sözleşme yapılmasını önleyebilirler » şeklinde konuşmuşlardır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun kararı Türkiye Işçi sınıfının önünde daha uzun mücadele yılları olduğunu bir kere daha göstermektedir.

SOSYAL GÜVENLİK ANLAŞMASI ÇOCUK PARALARI

Fransız Hükümeti Fransa-Türkiye Sosyal Güvenlik anlaşmasını uygulatmak için daha ne bekliyor ?

20 Ocak 1972 tarihinde Paris'te imzalanan Fransa-Türkiye Sosyal Güvenlik anlaşması halâ uygulanmıyor.

CGT Yabancı İşçiler Milli Bürosundan sorumlu arkadaşlar, Sosyal Güvenlik (Sécurité Sociale) Bürosunun yetkililerine 1 Ağustos'ta yürürlüğe girmesi gereken anlaşmanın niçin uygulanmadığını sordular. Yetkililer :

— anlaşma metninin henüz Resmî Gazetede yayınlanmadığı ve ;

— gerekli resmi fişler daha basılmadığı için uygulanmadığını söylediler.

Sözleşme 1 Ağustos 1973' de yürürlüğe girdiğine göre, birikmiş çocuk paralarının ve yurttaki ailelerin sıhhi bakım masraflarının bu tarih esas alınarak verileceği sanılmaktadır.

Türkiye işçilerinin haklarını genişleten Sosyal Güvenlik Sözleşmesi iki yıldır bekletiliyor. Bu da gösteriyor ki, emekçilerin çıkarları söz konusu olduğunda Fransız hükümeti kendini hiç yormak istemiyor.

Gelecek sayımızda, uzun zamandan beri dört gözle beklenen bu anlaşmada yer alan yeni haklarımızın ne olduğunu ve idari işlemlerin nasıl yapılacağını açıklama fırsatını bulacağız her halde.

LYON'DA CGT TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLERLE TOPLANTI YAPTI

20 Ekim 1973 Cumartesi günü Lyon'da, CGT delegeleri bölgede çalışan Türk işçileriyle bir sohbet toplantısı yapmışlardır. Işçi arkadaşlarımız bu toplantıda kendi hazırladıkları ve aşağıda metnini bulacağınız yazıyı okumuşlardır.

« C.G.T. sendikasına bildirilir ve duyurulur. Biz Türk işçileri olarak memleketiniz olan Fransa'ya gelmiş ve çalışmaya devam ediyoruz ve sendikanıza katılmış bulunuyoruz. Yayınlarınızda sizler de anlamışınız ki bizlerin lisan bilmediğimiz için bir sürü zorluklar çektiğimizi çalışmış olduğumuz iş yerlerinde olsun oturduğumuz lojmanlarda olsun hakikaten lisan bilmediğimiz için bir sürü zorluklarla karşılaşıyoruz ve sizlere duyuralım. Yine bir işçi sendikası olarak hep beraber ve sizlerleyiz. Yalnız Fransa'da değil işçi sendikaları Türkiyedekiler bile beraber ve birdir. CGT sendikamıza güvencimiz çoktur fakat ne yazık ki lisan bilmediğimiz için sendikanın dağıtmış olduğu baskı ve yazılarınızı okuyamıyoruz ve üzüntü duymaktayız.

Yürk işçilerinin en çok üzüntü duydukları da buradaki sigorta haklarından yararlanamadıklarıdır. Şurada bulanan ve çalışan birçok memleketlerden işçi arkadaşlar var. Hepsi sigorta haklarından yararlanıyor, bizler ise kesilen sigorta haklarından mahrum kalıyoruz ve çocuk parası alamıyoruz. Bilhassa bu haklardan için Fransa'dan birçok işçi arkadaşlarımız Alman-ya'ya geçmiştir.

Bu haklarımızı CGT işçi sendikasına da duyurmakla ve bizlerin de haklarını patronlara duyurmalarını bekliyoruz ve haklarımızı istiyoruz.

Sonra bazı arkadaşlarımız Türkiye'den bir sene kontratla buraya işçi olarak getirtiliyor ve 1 ay sonra işten atılıyor. Lisansızlık yüzünden bir sürü sıkıntılar çekiyor. Bunu da sendikamız CGT'ye duymasını ve ele almasını bekliyoruz.

Şimdilik bu kadar kâfidir. Bir dahaki toplantımızda buluşalım arkadaşlar.

HAKKINI ARAMAYAN HAKKA SAHİP OLAMAZ ! »

TÜRK IŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10me). BOTzaris 86-50
Imprimerie Lensoise - LENS
Travail exécuté par des ouvriers syndiqués
Directeur de la publication : TANGUY. Aubin